lawמשפט

העליון לטובת חולה קרוהן: יוכר כנכה צה"ל

רק שנתיים אחרי שהתגייס ליחידה קרבית, וחרף תלונותיו, אובחנה מחלת המעיים בגופו של החייל. רק בתום הליך ארוך התקבל דרישתו מצה"ל

מערכת PsakDin פורסם: 07.04.16 , 16:18

אילוסטרציה
צילום: shutterstock

שתף בפייסבוק
הדפסה
שלח כתבה
תגובה לכתבה

בתום הליך ארוך ושורת ערעורים משני הצדדים קיבל לאחרונה בית המשפט העליון את טענתו של צעיר שטען שמחלת הקרוהן שאובחנה אצלו קשורה בשירותו הצבאי. לפיכך דחו השופטים את עמדת משרד הביטחון וקבעו שהצעיר יוכר כנכה צה"ל.

פסקי דין מעניינים נוספים - בערוץ משפט ב-ynet:

- **מאהבת נגד האלמנה: דרשה חצי מרכוש הבעל**
- **צוואת המיליונרית: רק 100 דולר לכל ילד**
- **מסר סודות צה"ל למבריחי סמים. מה העונש?**
- **סיבה להפסקת השכירות: הדירה שימשה לזנות**

הצעיר התגייס בנובמבר 2007 לשירות קרבי עם פרופיל 97. במהלך שירותו הצבאי חלה הידרדרות בבריאותו מאחר שלקה ב"קרוהן" – מחלת מעיים דלקתית כרונית. לדבריו, כבר ב-2008 הוא התלונן על מצבו, אלא שאין תיעוד של פניותיו לחובשים. עם זאת, אין מחלוקת שבאמצע 2009 פנה החייל לגורמי הרפואה בצה"ל בבקשה להיבדק בשל תסמינים שונים, שמאוחר יותר נקשרו למחלה שאובחנה אצלו בינואר 2010.

תביעה

שנים אחרי מסע האלונקות: חייל יוכר נכה צה"ל

מערכת PsakDin

במסגרת אימון ב-2009 נחלץ קצין מיחידה מובחרת לעזרת חייל, אך נפגע בגבו. משרד הביטחון סירב להכיר בו כנכה צה"ל, עד התערבות ביהמ"ש

שנים אחרי מסע האלונקות: חייל יוכר נכה צה"ל

המחלה אובחנה על ידי גורמים אזרחיים רק לאחר שהוא פנה אליהם באופן פרטי. עם גילוי המחלה עבר החייל ניתוח דחוף, ובהמשך אותה שנה שוחרר מצה"ל בפרופיל 21. ב-2012 דחה קצין התגמולים את בקשתו להכיר בו כנכה צה"ל, וקבע כי לא נמצא קשר בין מחלתו לבין תנאי השירות.

ועדת הערעורים של בית משפט השלום קיבלה את ערעורו וקבעה קשר של החמרה בין השירות הצבאי לבין המחלה בשיעור של 33%, בשל איחור באבחון. הוועדה סברה שניתן וצריך היה לאבחן את המחלה כבר ב-2009, ואילו המבקש היה נשלח למומחה מתאים – הדבר עשוי היה להקל על המחלה ואולי אפילו מונע את החמרתה.

בסוף 2014 שוב נהפכה הקערה על פיה, ובית המשפט המחוזי בבאר שבע קיבל את ערעור המדינה בטענה שהתובע קיבל טיפול רפואי סביר. אבל החייל לא ויתר והגיש רשות ערעור לעליון, שם טען באמצעו עורכי הדין דותן לינדנברג ואיציק רואש, שסוגיית "הטיפול הרפואי הסביר" אינה יכולה להתמצות בהתייחסות לזמן המקובל לאבחון המחלה באופן כללי, אלא יש לבחון מתי הרופא הסביר היה צריך לאבחן את המחלה במקרה הספציפי שלו.

גדולתה של הרפואה

השופטת דפנה ברק-ארז הציעה לקבל את הערעור. לעמדתה – ובשונה מבית המשפט המחוזי – השאלה המכרעת היא מה היה זמן האבחון הסביר של המחלה אילו הדברים היו נעשים ברמה מקצועית מקובלת, על סמך מאפייני המקרה הקונקרטי של המבקש, ולא על בסיס מבחן כללי ממוצע.

כלומר, השופטת ברק-ארז סברה שנכון היה לבדוק את המקרה לגופו, כפי שעשתה ועדת הערעורים. לעומת זאת, המחוזי נתן בעיניה משקל יתר – ואולי אפילו משקל בלעדי – לנתונים הסטטיסטיים הכלליים.

היא הבהירה כי מספיק לבחון את הטיפול הבלתי מספק בתלונותיו של המבקש מ-2009 על מנת לקבל את הערעור. היא התעמקה בחומר הרפואי שבחוות הדעת מטעם המדינה וסברה שהמסקנה הסטטיסטית שהציגה אינה נכונה בהכרח.

המשנה לנשיאה, השופט אליקים רובינשטיין, הסכים והוסיף: "שיקולים סטטיסטיים כבודם במקומם, ויש מקום להביאם בחשבון, אך גדולתה של הרפואה היא ביחס האינדיבידואלי לכל מטופל וחולה".

גם השופטת ענת ברון הצטרפה להכרעה. משכך, הערעור התקבל, פסק הדין של המחוזי בוטל, והוחזרו קביעות ועדת הערעורים. משרד הביטחון חויב בהוצאות משפט בסך 20 אלף שקל.

- **לקריאת פסק הדין המלא – לחצו כאן**
- **הכתבה באדיבות אתר המשפט הישראלי פסקדין**
- **ב"כ המבקש: עו"ד דותן לינדנברג , עו"ד איציק רואש**
- **ב"כ המשיב: עו"ד שרון מן אורין**

מצאתם טעות בכתבה? כתבו לנו

לפנייה לכתב/ת